

Dit artikel verscheen op de website van Vormingplus regio Antwerpen.
In 2021 werd Vormingplus Avansa en kwam er een nieuwe website.
De artikels op de Vormingpluswebsite bewaarden we in pdf-vorm.

Werken met kwetsbare ouders: de Vormingplus-aanpak

📅 24-04-2019

Vormingplus werkt al jaren rond opvoedingsondersteuning bij kwetsbare ouders. We versterken hen en stimuleren hun betrokkenheid bij de school, bij de buurt, ... Ons team Opvoedingsondersteuning is op zoek naar nieuwe uitdagingen én nieuwe partners, zowel binnen als buiten de stad. Collega's Anais en Sarah vertellen wat je van Vormingplus kan verwachten.

OUDERS ERKENNEN IN HUN ROL ALS OUDER

Hoe werken jullie rond opvoedingsondersteuning?

Anaïs: “We erkennen kwetsbare ouders in hun rol als opvoedingsexpert. We wijzen niet met de vinger, we zeggen niet hoe het moet. We brengen hen samen zodat ze leren van elkaar door ervaringen uit te wisselen. We geven ook wel sessies over spelend leren, over zindelijkheid, ... Maar als je alleen vorming geeft, staan ze zodra ze buiten stappen, er weer alleen voor.

Door hun sociaal netwerk te versterken, heb je impact op langere termijn. En daarom is het samenwerken met lokale partners ook essentieel. Iets dat Vormingplus trouwens doet in alle projecten.”

Sarah: “We willen mensen versterken in hun buurt en hun wijk. We zijn ons ook heel bewust van drempels. Ouders moeten nooit vooraf inschrijven. We plannen de samenkomsten op momenten dat het de ouders goed uitkomt. Op school is dat nadat ze hun kind naar school gebracht hebben, in een Huis van het Kind op momenten dat er kinderopvang is.”

ONZE AMBITIE: BREDER EN NAAR DE GEMEENTEN

Jullie zijn op zoek naar nieuwe uitdagingen?

Anaïs: “De voorbije jaren waren we vooral in de stad Antwerpen actief: in scholen en in de Huizen van het Kind. Maar ook in netwerkgroepen en adviesraden, waar we de stem van kwetsbare ouders vertolken. We kennen de noden in de stad, met veel kinderarmoede en kwetsbare ouders, en we kennen de mogelijke partners.

Nu willen we met onze ervaring ook een verbindende rol spelen in de gemeenten buiten de stad, in onze regio. Ook daar ondervinden ze meer en meer de stadsproblematiek. Dat wordt een wederzijdse kennismaking: wij kennen de noden in de gemeenten en de opvoedingsactoren die er actief zijn nog niet goed, zij kennen onze werking opvoedingsondersteuning nog niet.”

Sarah: “Daarnaast willen we ook breder gaan: naar sportverenigingen, welzijnsorganisaties, vrijetijdsorganisaties, federaties, ... Ook daar is nood aan ouderbetrokkenheid bij kwetsbare ouders. Onze inspiratie is het model van de pedagogische civiele samenleving: samenwerken om een goed opvoedingsklimaat te creëren in je buurt, waardoor er rondom de school een buurtgericht netwerk ontstaat waar iedereen verantwoordelijkheid opneemt en de weg naar kent.”

OP MAAT VAN DE PARTNER, EN VAN DE GROEP

Hoe werken jullie samen met de partner?

Sarah: “We vormen een brugfunctie tussen ouders en partners. We versterken de ouders en hun betrokkenheid. En naar de partner zijn we een klankbord van de ouders. Onze troef is zeker en vast dat we een externe partner zijn. Ouders durven met ons een heikel punt ter sprake brengen. Wij brengen dat dan ter sprake bij de partner, bij het schoolteam bijvoorbeeld. Dat is heel waardevol voor hen. Het gaat dikwijls om simpele dingen, zoals de manier van communiceren.”

“Tijdens het bezoek aan het buurthuis, heb ik een heel ander beeld gekregen van die mama: actief bezig met haar kind en geëngageerd.” (juf)

Anaïs: “We vragen ook een engagement van de partner. We vragen hen meestal om de toeleiding op zich te nemen door de ouders persoonlijk aan te spreken, kort voor de bijeenkomsten. Ergens een flyer leggen, werkt niet. Ook verwachten we van de partner dat ze bij elke bijeenkomst aanwezig zijn. De partner kan zo vragen van de ouders meteen beantwoorden, hoort wat er leeft bij de ouders en kan ons constant feedback geven en bijsturen. Het zorgt ook voor verankering na afloop van het traject. Dat is cruciaal: het proces stopt niet als wij ons terugtrekken.”

Is er een typische Vormingplus-aanpak?

Anaïs: “We werken op maat. We horen eerst welke vraag de partner heeft en welke noden hij ziet. Dat toetsen we af bij de ouders en vragen welke noden zij hebben. Pas dan gaan we echt van start. Dat is eigenlijk de typische aanpak van Vormingplus regio Antwerpen. We horen altijd wat er leeft bij de groep.”

Sarah: “We gaan heel flexibel om met wat leeft bij de ouders. Het gebeurt regelmatig dat we het op voorhand vastgelegde gespreksthema loslaten omdat er vanuit de groep een ander thema boven komt. Voor onderwijzers die gewoon zijn om met vaste planningen te werken, is dat in het begin wennen.”

MAKEN WE HET VERSCHIL?

Hebben jullie zicht of we effectief iets betekenen?

Anaïs: “Op korte termijn en voor individuele ouders zeker wel. We merken ook dat ouders de tips die ze opdoen weer doorgeven aan andere ouders. We doen wel aan impactmeting, door de ouders systematisch te bevragen. Op lange termijn is dit voor ons moeilijker in te schatten. Dit proberen we wel door het sociaal netwerk van ouders te verbreden en door de partner nauw te betrekken.”

“ Jullie hebben een sterke mama van mij gemaakt.”

Waar zijn jullie trots op?

Anaïs: Ik ben fier op de ouders die we in het Huis van het Kind van Antwerpen-Noord Pothoek begeleid hebben naar een zelfstandig functionerende oudergroep. Het waren niet de meest kwetsbare ouders, maar ze versterken andere ouders aan de schoolpoort en in de buurt door hen toe te leiden naar het Huis van het Kind of door tips te geven die ze tijdens de oudergroep hoorden. De coördinator daar vraagt hen nu systematisch naar hun mening en houdt er rekening mee. Bijvoorbeeld: een ouder gaf als feedback dat een activiteit veel te chaotisch verlopen was omdat kinderen er met veel kabaal rondliepen. De volgende keer zorgde de coördinator voor kinderopvang in een aparte ruimte."

Sarah: "Een mama vertelde op het einde van het traject op een school: 'Jullie hebben van mij een sterke mama gemaakt.' Dat doet deugd om te horen!"

HEB JE EEN VRAAG? CONTACTEER ONS

We gaan samen met jou op verkenning naar een aanpak op maat. Wat zijn de noden, hoe kunnen we het aanpakken? Ook al is de beginvraag heel vaag of ruim, we zoeken samen hoe we de vraag scherper krijgen.